

Životopis: doc. PaedDr. Marcela MUSILOVÁ, Ph.D.

Patří k příslušníkům velmi početné generace poválečného baby boomu. Narodila se do učitelské rodiny 29.3.1946 jako Marcela Kvitová, vyrůstala ve Valašské Polance, tedy v tradičním etnografickém regionu v nejvýchodnější části Moravy. Obě tyto skutečnosti pak sehrály významnou roli při volbě povolání. Zatímco jejím snem bylo stát se etnografkou, taky se jí líbila představa léčit nemocné lidi, rodiče za tehdy ještě nezletilou Marcelu rozhodli, že bude pokračovat v učitelské tradici a podepsali jí přihlášku na Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, obor učitelství pro školy I. cyklu s aprobací přírodopis – zeměpis pro 6. – 9. ročník. Studium zahájila v roce 1963.

Již během studia se seznámila s klinickým psychologem Jiřím Musilem (Musil Jiří, PhDr., CSc., Mgr. - klinický psycholog, univerzitní profesor, nar. 26. listopadu 1941 v Olomouci), za kterého se provdala. Postupně se jim narodily 2 děti: dcera Michaela a syn Jiří.

V roce 1968 vysokoškolské studium ukončila státní závěrečnou zkouškou, v rámci které úspěšně obhájila svoji diplomovou práci na téma *Vztah mezi stupněm sociometrické oblíbenosti žáků šestých a devátých tříd a vzděláním jejich rodičů*.

Ovšem v srpnu téhož roku došlo k invazi vojsk Varšavské smlouvy do tehdejšího Československa. Oběma mladým lidem, kteří se veřejně stavěli proti okupaci země, se zásadním způsobem změnil život. Manžel Jiří byl za své postoje proti totalitním praktikám nového vedení státu propuštěn z univerzity, protože byl prohlášen za nevhodného k výuce studentů. Celá rodina nakonec byla okolnostmi donucena opustit Olomouc, svůj dočasný exil našla v Holčovicích, v malé obci nedaleko hranic s Polskem.

A právě zde v roce 1972 započala její pedagogická praxe. V letech 1972 – 1983 učila na tamější základní škole zeměpis a přírodopis, pro své organizační schopnosti dokonce zastávala v letech 1977 – 1983 funkci zástupkyně ředitelky školy. A jako propagátorka celoživotního vzdělávání si postupně dalším a dalším studiem doplňovala kvalifikaci, zejména se věnovala oboru zvanému pedagogika.

Ovšem touha vrátit se zpět do hanácké metropole byla silná: po jedenácti letech opustila paní Musilová Holčovice a vrátila se i s dětmi zpět do Olomouce, zatímco manžel za nimi dojížděl z Holčovic. V centru Olomouce se pustili vlastními silami do opravy památkově chráněného domu, kterou zakoupili na počátku 80. let.

Bohužel návrat do Olomouce měl i hořkou příchuť, neboť jí bylo zapovězeno učit. V letech 1983 – 1992 tedy pracovala jako vychovatelka, později jako vedoucí vychovatelka Domova mládeže Středního odborného učiliště v Olomouci.

Sametová revoluce v roce 1989 a konec totality pro ni znamenaly nový profesní začátek. Od roku 1992 dodnes působí na Pedagogické fakultě UP v Olomouci, v letech 1998 – 2003 se dokonce stala proděkankou pro pedagogické praxe a celoživotní vzdělávání, od roku 2006 působila jako docentka Ústavu pedagogiky a sociálních studií a v roce 2007 se stala vedoucí Střediska pedagogických a odborných praxí.

Pestrý je i výčet přednášek na mezinárodních konferencích, má za sebou i bohatou publikační činnost. Její odborné práce byly publikované i v mezinárodních recenzovaných vědeckých časopisech a v zahraničních publikacích, pro studenty pak připravila celou řadu učebních textů.

I po dvaapadesáti letech ve školství ji práce s mladými lidmi naplňuje.